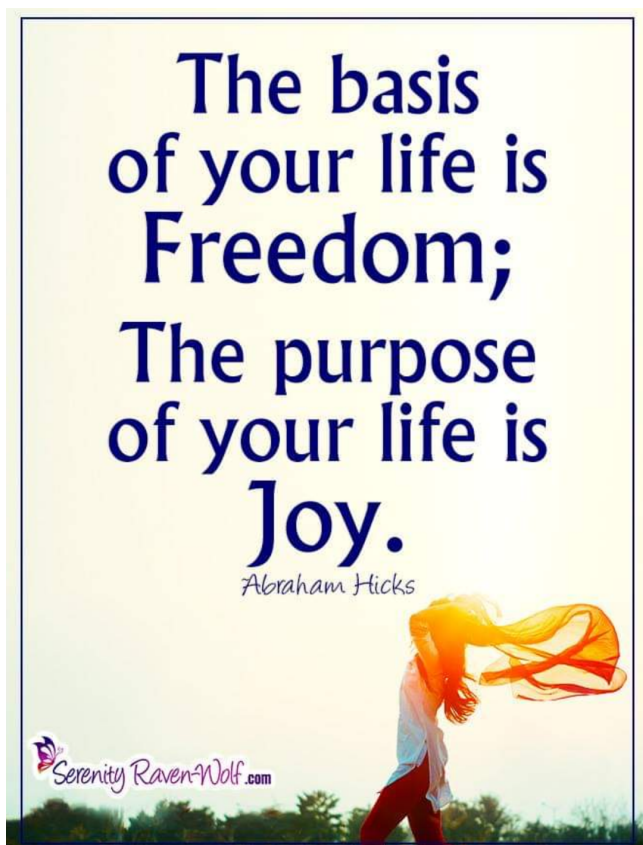

Dagboek van een werkpaard met handelskennis!

Sonja Ulrich

Boek 27. Dagboek van een werkpaard met handelskennis!

De woorden blijven komen, de woorden die ik mag gebruiken om iedereen die op dit ogenblik even wat mindere vooruitzichten heeft te bemoedigen. Ja, te bemoedigen omdat ook ik als geen ander weet, dat ieder mens dit weleens nodig heeft. En ja waar start je dan. Waar ga je dan als eerste mee aan de slag. Ik zeg met jezelf, omdat dit is waar ik al sinds jaar en dag bij gebaat ben. Wanneer ik namelijk de macht uit handen geef, wanneer ik de ander nodig heb om mezelf beter, mooier, groter of wat maar ook in een soortgelijke woordlijn ligt te plaatsen, dan doe ik mezelf absoluut te kort. Eraan werken is wat mij in de afgelopen 12 jaar geholpen heeft te blijven staan.

Te blijven staan en zelfs elke dag de moed te vinden om ook te lopen. Omdat het lopen voor mij het allerbest van alles werkt. Het versje “Liesje leerde Lotje lopen langs de lange Lindenlaan”, is iets wat me altijd bijgebleven is. Deze regel van het versje sowieso. Omdat mijn moeder elke dag haar km’s maakte en ik als haar dochter nu meer dan ooit besef wat het haar heeft gebracht. De rust en de liefde om elke dag te doen wat binnen haar kracht en macht lag, binnen haar kracht en vermogen. Ik handel daar zelf ook naar en vertrouw erop dat het “vermogen”, weer op alle fronten aantrekt. Omdat de energie die ik er God zij Dank van krijg, steeds een beetje sterker aanwezig is. De energie om te doen en te laten wat voor mij mogelijk is en mij werkelijk weer op het pad helpt wat ik mag lopen, net als Liesje en Lotje, zij het niet op de Lindenlaan maar daar waar ik ga, waar ik mijn zinnen op heb gezet en dat wat me tot op heden heeft geholpen om weer de gezonde Sonja te zijn die ik mag wezen. Sonja, de vrouw, vriendin van en zoals velen weten rasoptimist die daar haar kracht uit haalt.